

ת"פ 9957/05/12 - מדינת ישראל נגד י כ

בית משפט השלום ברחובות

23 פברואר 2015

ת"פ 9957-05-12 מדינת ישראל נ' כ
ת"פ 34197-04-12 מדינת ישראל נ' כ (אחר/נוסף)
בפני כב' השופטת אפרת פינק
המאשימה
נגד
הנאשם
י כ

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד נגה מזור שגב

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד אורן שי מהסנגוריה הציבורית

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

מבוא

1. הנאשם הורשע לפי הודאתו בשני כתבי אישום מתוקנים שצורפו זה לזה, כדלקמן:
א. **בת"פ 9957-05-12** בעבירה של תקיפת בת זוג, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - "**חוק העונשין**"), יחד עם סעיף 382(ג) לחוק העונשין.
לפי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 19.11.11, בסמוך לשעה 11:14, על רקע סכסוך גירושין, תקף הנאשם את המתלוננת בביתם, בכך שהכה שתי מכות אגרופ בידה הימנית, ובכך גרם למתלוננת אדמומיות סמוך לכתפה הימנית.
ב. **ובת"פ 34197-04-12** בעבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
לפי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 3.2.12 בשעה 22:00, או בסמוך לכך, איים הנאשם על המתלוננת באומרו לה "אם את תלכי, אני אעשה לך נזק כספי, אני אהרוס לך את כל הבית וגם את הרכב". עוד מיוחס לנאשם, כי ביום 4.1.12 בשעה 9:00, או בסמוך לכך, כאשר המתלוננת אמרה לנאשם "או אני נמצאת בבית או שאתה, אני לא יכולה להיות בהסגר בחדר בגללך", איים הנאשם על המתלוננת באומרו לה "נראה אם יהיה לך אומץ, יהיה לך נזק כספי".
2. בהתאם להסדר הטיעון, הנאשם חזר בו מכפירתו, ונשלח לתסקיר שירות המבחן ללא הסכמה של הצדדים לעניין העונש.

תסקירי שירות המבחן

3. שירות המבחן ליווה את הנאשם במשך למעלה מחצי שנה וערך מספר תסקירים בעניינו, ביום 12.6.14, ביום 2.10.14 וביום 15.1.15. הנאשם שולב בטיפול קבוצתי במרכז "דולב" למניעת אלימות.
4. שירות המבחן תיאר את היחסים בין הנאשם והמתלוננת, אשר התגרשו לאחר שהיו נשואים במשך 9 שנים. המדובר במערכת יחסים מורכבת ומתוחה, אשר לוותה בפרידות תכופות. הנאשם נהג כלפי המתלוננת בגישה פטריארכלית, שמרנית ושתלטנית. התנהגותו של הנאשם התאפיינה בצמצום עצמאותה של המתלוננת ופיתוח תלותיות בו. בין בני הזוג נוצר גם משבר אמון קשה.
5. בתסקיר האחרון מיום 15.1.15 תיאר שירות המבחן את הטיפול שעבר הנאשם וציין כי הנאשם התמיד בטיפול הקבוצתי במרכז "דולב", החל לבחון באופן ביקורתי את התנהלותו והביע מוטיבציה לשינוי. שירות המבחן ציין כי הנאשם והמתלוננת מנהלים קשר ענייני סביב צרכי הילדים, הנאשם מקפיד על הסדרי הראייה ומשלם דמי מזונות באופן קבוע. המתלוננת שללה אירועי אלימות נוספים.
6. שירות המבחן התרשם כי הסיכון לאלימות כלפי המתלוננת פחת והערך כי קיים סיכוי לשיקומו של הנאשם, וזאת בהתחשב בנתונים הבאים: הנאשם נעדר עבר פלילי; הנאשם והמתלוננת התגרשו; המתלוננת מסרה כי לא היו אירועי אלימות נוספים מצד הנאשם; לנאשם בת זוג חדשה שתיארה קשר מאוזן ותקין וללא אלימות; הנאשם השתלב בטיפול ומשתף פעולה עמו.
7. שירות המבחן המליץ לבטל את הרשעתו של הנאשם לאור הסיכויים לשיקומו של הנאשם, ומשום שההרשעה עלולה להוביל לפגיעה בעסק ההסעות העצמאי של הנאשם, העובד גם עם מסגרות חינוך חרדיות. שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה בתנאי המשך טיפול במרכז למניעת אלימות "דולב" וצו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 140 שעות.

טענות הצדדים לעונש

8. באת כוח התביעה הדגישה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם ואת הפגיעה בערכים החברתיים של הגנה על שלומה ובטחונה של המתלוננת. לענין זה ציינה כי בתי המשפט מצווים להוקיע את נגע האלימות בתוך המשפחה ולהעביר מסר ברור של הגנה על הקרבן.
9. באת כוח התביעה טענה כי הפגיעה בערך המוגן היא במידה בינונית-גבוהה. הגם שהאיומים הם ברף הנמוך, הרי שהנאשם תקף את המתלוננת בכך שהכה שתי מכות אגרופ בידה וכן איים עליה בשתי הזדמנויות. עוד יש לזקוף לחובתו של הנאשם, כי איים על המתלוננת כחודש לאחר שהוגש נגדו כתב אישום על אירוע התקיפה.
10. באת כוח התביעה טענה, כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול וירוצה בעבודות שירות, לבין מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים.
11. באת כוח התביעה ציינה את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה: הנאשם נעדר עבר פלילי; הנאשם הודה וחסך מזמנו של בית המשפט; שירות המבחן המליץ לסיים את ההליך בביטול ההרשעה, לצד צו מבחן וצו שירות לתועלת הציבור.
12. לטענת באת כוח התביעה, אין הצדקה לביטול הרשעתו של הנאשם. לא עלה בידי הנאשם להוכיח כי הרשעתו תפגע בהמשך העסקתו, כאשר הנאשם הוא הבעלים של חברה המספקת שירותי הסעות. יתר על כן, תיקי אלימות במשפחה, אינם מתאימים, ככלל, לסיום באי הרשעה, ובמקרה דנן, האינטרס הציבורי

גובר על האינטרס של הנאשם.

13. יחד עם זאת, לאור הליך השיקום שעבר הנאשם, עתרה באת כוח התביעה, להסתפק בהטלת עונש של צו מבחן לצד שירות לתועלת הציבור בהיקף של 140 שעות, וזאת לצד מאסר על תנאי וקנס.
14. בא כוח הנאשם טען כי המעשים שביצע הנאשם הם ברף הנמוך של העבירות בהן הורשע. דברי האיומים אינם מן החמורים והמתלוננת לא נחבלה ולא נזקקה לטיפול רפואי.
15. בא כוח הנאשם ציין את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות לביצוע העבירה: הנאשם עבר שיקום בליווי שירות המבחן, סיים אותו בהצלחה, והוא עודנו משתתף בטיפול; הנאשם מנהל קשר זוגי חדש; הנאשם נעדר עבר פלילי; הנאשם עובד למחיתו ובעל חברת הסעות המסיעה ילדים למוסדות חינוך ועובדת עם משרד הבטחון; הנאשם מקפיד לשלם דמי מזונות למתלוננת ולילדיו; מאז ביצוע העבירות, חלף זמן ובני הזוג נפרדו.
16. בא כוח הנאשם עתר לביטול הרשעתו של הנאשם, כהמלצת שירות המבחן. לטענתו, הנאשם אינו עבריין שנוהג לפתור בעיות בדרך של אלימות, אלא הורשע באירועים נקודתיים אגב הליך גירושין. בנוסף, הנאשם עבר בהצלחה טיפול, הודה והתחרט על מעשיו. שירות המבחן המליץ לסיים את ההליך ללא הרשעה, לאור מכלול הנסיבות, ובייחוד השתלבותו של הנאשם בטיפול. עוד טען, כי הרשעתו של הנאשם עלולה לפגוע באופן קשה בפרנסתו כבעלים ונהג בחברת ההסעות, ויהיה בכך כדי להקשות עליו לשלם מזונות ובה בעת לכלכל את משפחתו החדשה. הנאשם לא יוכל לשמש כנהג בחברה שבבעלותו ויהיה עליו לשכור שירותיו של נהג נוסף. כמו כן, תיפגע אפשרותו להשתתף במכרזים רבים.
17. הנאשם בדברו האחרון הסביר, כי חברת ההסעות שבבעלותו עובדת מול החינוך העצמאי ועם חברת "מגה בוס". הנאשם הגיש מסמך מחברת "מגה בוס" (ענ/1). להלן ציטוט של המסמך המלא:
- "בהמשך לשיחתנו מהיום להלן תנאי סף להעסקת נהג הסעות או לחלופין בעלים של חברת הסעות (קבלן) בעל מספר רכבים.
- הוראה מפורשת של משרד התחבורה, משרד הביטחון, תע"ש, ממ"ג, מל"מ ואלאופ אין להעסיק נהג ללא העדר רישום פלילי תעודת יושר תקינה חובה + העדר רישום מיני".
- עוד הגיש הנאשם עמוד מתוך מכרז משרד הבטחון, שלפיו על החברה המספקת שירותי הסעה להתחייב כי כל הנהגים, המועסקים בחברה, נעדרים עבר פלילי (ענ/2).
- לדברי הנאשם, אם יהיה לו רישום פלילי, חברת ההסעות שבבעלותו לא תוכל להשתתף במכרזים. מכאן, שההרשעה עשויה לגרום לו הפסד כספי גדול. עוד מסר, כי הוא עודנו משתתף בטיפול למרות סיומו של ההליך וכי בדעתו להמשיך בטיפול. הנאשם ציין כי עובד קשה כדי לתמוך בשתי משפחות. עוד אמר כי הוא מצטער על מעשיו, אולם "לא היה מכות, לא בי"ח ולא שום דבר". לדבריו, הוא זה שהתלונן נגדה כי היא מכה את הילדים ורק לאחר מכן, המתלוננת הגישה את התלונה נגדו.

דין והכרעה

האם יש מקום לבטל את הרשעתו של הנאשם

18. אפתח את הדיון בבקשת הנאשם לבטל את הרשעתו.
19. כידוע, בעניינו של נאשם בגיר, ההרשעה היא הכלל וביטולה הוא החריג. לפי ההלכה בע"פ

2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (להלן - "הלכת כתב"), יש להימנע מהרשעה רק כאשר מתקיימים במצטבר שני הגורמים הבאים: סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים; על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם. עוד נקבע, כי רק במקרים חריגים שבהם הצטברות הנסיבות הקשורות בנאשם ובעבירה שעבר מצדיקות שלא להטביע בנאשם אות קלון של פלילות, ימנע בית המשפט מהרשעתו של אדם אשר נקבע כי ביצע את העבירה (ראו, גם: ע"פ 9893/06 לאופר נ' מדינת ישראל (31.12.07); ע"פ 5102/03 מדינת ישראל נ' קליין (4.9.09); רע"פ 9118/12 פריגין נ' מדינת ישראל (1.1.13); ע"פ 8528/12 צפורה נ' מדינת ישראל (3.3.13)).

20. יתר על כן, על הנאשם המבקש להימנע מהרשעה להוכיח כי הרשעה תגרום לו נזק מוחשי וקונקרטי ובכך תפגע בשיקומו (רע"פ 6608/08 שרון מימון נ' מדינת ישראל (18.11.08); רע"פ 8627/12 יוסף הנסב נ' מדינת ישראל (31.12.12); רע"פ 1439/13 אליהו קשת נ' מדינת ישראל (4.3.13); רע"פ 7244/14 משה פרנסקי נ' מדינת ישראל (10.11.14)).

21. לפי מדיניות הענישה הנוהגת, עבירות אלימות, בכלל, ואלימות במשפחה, בפרט, אינן מתאימות לסיום ההליך בלא הרשעה, אלא במקרים חריגים ביותר, שבהם מדובר במקרה חד פעמי וברף אלימות שאינו גבוה, והפגיעה בנאשם הינה משמעותית.

22. באיזון בין השיקולים מצאתי כי נסיבות הענין אינן מצדיקות להימנע מהרשעה. הנאשם הורשע בעבירות אלימות נגד אשתו דאז, לרבות שני מעשי איומים ומעשה תקיפה הכולל שתי מכות אגרופ. אין המדובר, אפוא, במעידה חד פעמית אלא בשלושה אירועים שונים. מעשי האיומים הם אמנם ברף הנמוך, אולם התקיפה היא ברף בינוני. לענין זה יש לציין, כי רף החומרה נמדד לפי העבירה שבה הורשע הנאשם, ולא ביחס לעבירות אחרות; יתר על כן, לא הוכח שהרשעתו של הנאשם תפגע בסיכויי להשתקם. הנאשם מצוי בעיצומו של הליך שיקום מוצלח, ויש לברך אותו על נכונותו להמשיך בהליך. יתר על כן, השתכנעתי כי ההרשעה ככל הנראה תוביל לפגיעה מסויימת בפרנסתו. אולם, לא הוכח כי הרשעה תפגע באופן מוחשי בשיקומו של הנאשם. הנאשם מנהל עסק עצמאי של חברת הסעות, ולטענתי משמש מפעם לפעם כנהג. לצד זאת, פתח הנאשם גם חברה העוסקת באיטום והוא מועסק גם בה. גם אם העסקתו כנהג החברה שבבעלותו תיפגע, אין מדובר בפגיעה משמעותית, משום שהנאשם משמש אך בשעות מעטות כנהג בעצמו. יתר על כן, גם השתכנעתי כי לאור יכולותיו הגבוהות, יהיה באפשרותו לתרום באותן שעות ממרצו לחברה, או לעסק הנוסף שבבעלותו.

23. מכאן, שאין מתקיימים במקרה שלפניי שני הגורמים המצדיקים סיום התיק ללא הרשעה. סוג העבירות שביצע הנאשם ונסיבותיהן של העבירות שעניינן אלימות במשפחה אינן מתאימות לסיום ההליך בביטול הרשעה. הנאשם הוכיח, לכל היותר, כי תיגרם פגיעה מצומצמת בהכנסותיו ואין בכך כדי לשכנעני כי ההרשעה תגרום נזק מוחשי לשיקומו.

קביעת מתחם הענישה

24. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 לחוק העונשין).

25. כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלומן, גופן, שלווה נפש וביטחון של נשים. אלימות של בעל כלפי אשתו היא חמורה במיוחד, כאשר מדובר בחלק מיחסים פטריארכליים המקבעים שליטת הגבר בבת זוגו.

26. יפים לעניין זה דברי כב' השופטת א' פרוקצ'יה בע"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.10.07):

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש..."

27. כפי שכבר ציינתי למעלה, הגם שמעשי האיומים אינם ברף הגבוה, כאשר נשקלים כל האירועים במצטבר, אין לקבל את טענת בא כוח הנאשם כי המעשים שאותם ביצע הנאשם הם ברף הנמוך. אכן, לא נגרמה למתלוננת חבלה, אולם מטעם זה לא יוחסה לנאשם עבירה הכוללת יסוד של חבלה.

28. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה מעלה כי העונש בגין עבירות של איומים ברף הנמוך נע סביב מאסר על תנאי, לצד עונשים נלווים. העונש בגין עבירה של תקיפת בת זוג, בנסיבות דומות, נע בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויירוצה בעבודות שירות (ראו, למשל: ע"פ (ת"א) 40565-04-13 **ס' א' נ' מדינת ישראל** (16.9.13); ע"פ (מרכז) 33919-05-10 **חימי נ' מ.י. לשכת תביעות שרון-פלילי** (30.6.10); ת"פ (פ"ת) 27916-06-11 **מדינת ישראל נ' אלמלח** (5.5.13); ת"פ (רמלה) 28150-05-11 **מדינת ישראל נ' אלמגור** (28.1.13); ת"פ (רמלה) 1413-11-09 **מדינת ישראל נ' סבג** (5.9.10); ת"פ (ת"א) 5791-08 **מ.י. מדור תביעות פלילי ת"א נ' זהר** (6.1.10); בת"פ (עכו) 6349-03-09 **מדינת ישראל נ' מריסאת** (5.1.10)).

29. לקחתי בחשבון את **הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות** (סעיף 40ט לחוק העונשין): לעבירות לא קדם תכנון מוקדם והן בוצעו על רקע ויכוחים במסגרת סכסוך הגירושין בין הנאשם למתלוננת; התקיפה לא גרמה נזק פיסי למתלוננת, אולם אין מדובר בתקיפה מהרף הנמוך, כאשר מדובר בשתי מכות אגרופ; האיומים שהשמיע הנאשם הם ברף הנמוך, אולם היה בהן כדי לפגוע בשלוות נפשה ובתחושת בטחונה של המתלוננת; המדובר במספר עבירות כשפרקי זמן קצרים מפרידים ביניהן; הנאשם ביצע את העבירות כנגד אשתו דאז.

30. לאור האמור, אני קובעת כי מתחם הענישה ההולם את עבירת התקיפה **בת"פ 9957-05-12** נע בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויירוצה בעבודות שירות. מתחם העונש ההולם את עבירות האיומים **בת"פ 34197-04-12** נע סביב מאסר על תנאי.

העונש ההולם בתוך המתחם

31. לקחתי בחשבון את **הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא לחוק העונשין): הנאשם נעדר עבר פלילי; הנאשם הודה בביצוע העבירות המיוחסות לו וחסך מזמנו של בית המשפט; בדברו האחרון הביע הנאשם צער על מעשיו. עם זאת ציין, כי לא מדובר במכות ועל כן ניכר כי עדיין אינו מבין את חומרת מעשיו; הנאשם והמתלוננת גרושים, הנאשם לא שב על מעשיו וכיום מנהל קשר זוגי אחר ותקין; הנאשם עבר הליך ארוך של שיקום, ממשיך בהליך טיפולי ודואג לכלכל את שתי משפחותיו. שירות המבחן המליץ לסיים את ההליך ללא הרשעה, וזאת לצד צו מבחן וצו שירות לתועלת הציבור; לכך יש להוסיף את חלופת הזמן מאז ביצוע העבירות.

32. הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות ובעיקר הליך השיקום בו הנאשם משתתף, נוטות אפוא, לצדו המקל של מתחם העונש ההולם. יתר על כן, לאור הליך השיקום, גם קיימת הסכמה של התביעה להטיל על הנאשם עונש שהוא בצדו המקל של המתחם. מצאתי, כי ראוי להטיל על הנאשם, כהמלצת שירות המבחן, עונש המחייב את הנאשם להמשיך בטיפול לצד ענישה חינוכית. אולם לצד זאת, יש להטיל על

הנאשם עונש של מאסר על תנאי, שירתו מביצוע עבירות דומות בעתיד, וזאת לצד פיצויים למתלוננת, אשר נפגעה ממעשיו. לא מצאתי לנכון לחייב את הנאשם בקנס, וזאת בהיעדר רכיבים כלכליים לעבירות שביצע.

33. החלטתי להטיל עונש כולל אחד, מכיוון שמכלול האישומים מהווה חלק ממסכת יחסים אחת (40ג(ב) לחוק העונשין).

סוף דבר

34. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת אלימות כלפי בת זוג מסוג פשע, למשך 3 שנים מהיום;

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת אלימות כלפי בת זוג מסוג עוון, למשך 3 שנים מהיום;

ג. על הנאשם יוטל צו מבחן למשך שנה מהיום, שלפיו ימשיך את הטיפול במרכז למניעת אלימות "דולב", בהתאם להמלצת שירות המבחן מיום 15.1.15;

ד. על הנאשם יוטל צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 140 שעות, אשר יבוצע בהתאם לתוכנית שיגבש שירות המבחן. הנאשם מוזהר שאם לא ימלא אחר צו השירות, בית המשפט יהיה רשאי לבטל את הצו, להרשיעו ולגזור עליו עונש על העבירה שבביצועה הודה בתיק זה בפני בית המשפט;

ה. הנאשם ישלם למתלוננת פיצויים בסכום של 3,000 ש"ח. את הפיצויים ישלם ב-3 תשלומים של 1,000 ₪, וזאת החל מיום 1.3.15, וב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

שירות המבחן יגבש תכנית שירות לתועלת הציבור, בהמשך לתסקירו מיום 15.1.15. את התכנית יגיש לאישור בית המשפט, תוך 3 שבועות.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום ד' אדר תשע"ה, 23/02/2015 במעמד הנוכחים.

אפרת פינק , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לאור בקשת הנאשם, יועבר למתלוננת, עדת תביעה מספר 1, על חשבון כספי הפיצויים, סכום הפקדון בסך 2,000 ₪ אשר הופקד בבית המשפט לשחרורו של הנאשם בצו הבאה .

יתרת סכום הפיצויים שעליו הוריתי, ישלם הנאשם לא יאוחר מיום 15.3.2015.

**ניתנה והודעה היום ד' אדר תשע"ה,
23/02/2015 במעמד הנוכחים.
אפרת פינק , שופטת**

קלדנית/יפה

הוקלדעלידיפהמדהלה